

A jegenyék testvére, én, Zokogtam a magyar viharba

Juhász Gyula emlékverseny

A Vakok és Gyengénlátók Csongrád Megyei Egyesülete Szeged szülötte, a Nyugat első nemzedékének nagy költője, "magányos, árva, bús Juhász Gyula" halálának 75. évfordulójának emlékére országos vetélkedőt szervezett szeptember 22-re.

A remekül sikerült rendezvényen részt vettek a szegediek mellett verskedvelő látássérültek az ország északkeleti, alföldi és dunántúli megyéiből. A mi miskolci egyesületünk két, mindenre elszánt, lelkes, négyfős csapattal képviseltette magát. A felkészüléshez kaptunk anyagot a szervezőktől, de magunk is böngészünk az interneten, meghallgattunk, elolvastunk újra sok szép költeményt és pár prózai munkát. Maga a felkészülés is élmény volt nemcsak az esztétikai élvezet, de a ma is aktuális gondolatok miatt is.

"A munka ne legyen robot csak,
De himnusza a dolgozóknak."

"Nem lehet feledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitézül,
S magyar szív és ész tartott meg bizony"

"Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben"

"minden dolgok mélyén béke él
És minden tájak éjén csend lakik
S a végtelenség összhangot zenél
S örök valók csupán mély álmaink."

A szervezés magas iskolájaként az esemény egy minden igényt kielégítő szegedi panzióban került megrendezésre, egy épületben volt a szállás, az étkezés és a vetélkedő. A szobákat szépnek, kényelmesnek, a helyi specialitásokból álló ebédet, vacsorát és reggelit igen ízletesnek és bőségesnek láttuk, éreztük.

A szegedi egyesület vezetője, Vaskóné Kiss Éva állította össze nagy hozzáértéssel a vetélkedő tízoldalas kérdőívét, amely változatos kérdéseket tartalmazott a költő életéről, költeményeiről és munkásságáról. Remek ötletnek bizonyult a második forduló, a szervezők által készített kereszt-rejtvény, amelynek megfejtése a Szeged című költemény első sora volt. A vetélkedőt a kérdéseket felolvasva, kommentálva a kitűnő humorú szegedi író és előadóművész, Németh János vezette. Amíg a könyvtárvezetőből és magyar tanárokból álló zsűri tanácskozott, Juhász Gyula legszebb verseiből kaptunk ízelítőt Németh János nagyszerű, hiteles tolmácsolásában.

A zsűri értékelt: a versenyt a szegedi csapat nyerte, mi, Borsod megyeiek egy második és egy negyedik helyezést értünk el. Az egyesület és a szponzorok jóvoltából a vetélkedőn résztvevők a névre szóló emléklap és a költő Szakállszárító című kötete és az előadóművész dedikált CD-je mellett a helyezéseknek megfelelően külön-külön értékes jutalomban részesültek. A vetélkedőnek mindenki nyertese volt, mert felejthetetlen irodalmi és közösségi élményben volt részünk. Az énektanárnő zsűritag vezetésével vidám nótázással, szegedi és tiszai dalok eléneklésével fejeztük be a rendezvényt. Vasárnap délelőtt a kisvonattal városnézésre indultunk.

Akedves, felkészült idegenvezető nő nekünk látássérülteknek is "látható" módon mutatta be Szeged nevezetes épületeit, tereit és a Juhász Gyula emlékhelyeket. Hogy az élmény teljes legyen, még a Munkácsy-kiállítást is megnéztük.

Megköszönve a szíveslátást, a viszontlátás reményében vettünk búcsút vendéglátóinktól, régi és új ismerőseinktől.

Ez a vetélkedő, amely rengeteg szívesen végzett munkát adott a szegedi egyesület vezetőségének és lelkes tagjainak, segítőinek, és szellemi élvezetet a versenyre készülőknek, rendkívül fontos a fogyatékkal élők aktivizálása, önértékelése és társadalmi megbecsülése szempontjából. Az ilyen és ehhez hasonló államilag támogatott vagy pályázaton elnyerhető összeggel

finanszírozható rendezvények nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a fogyatékkal élők ne érezzék magukat másodrendű állampolgárnak, megmutathassák az értékeiket és örülhessenek az életnek, ahogy Juhász Gyula szép, nosztalgikus Új anakreoni dal című költeményében ezt megfogalmazta:

" Világok háborúján,
Holott halál az élet,
Enyészet évadán és
Özön gyász századában,
Én, bús Vitéz utóda,
Szegény, szomorú költő,
Hadd valljam balga hittel
És boldog áhitattal
Az élet vallomását,
Hogy nagy dolog a harc, de
Legszebb virág a béke.
Szeliden és nyugodtan
Jó könyveket lapozni,
Szép képeket csodálni,
Új éneket dudolni,
Tünt éveket idézni,
Mélázni a mezőben,
S gondolni holmi szépet,
S a bennünk fájva fájó
Ember tragédiáját
Feledni pillanatra,
S csak élni, élni.
Ámen."

Vakok és Gyengénlátók BAZ megyei Egyesülete nevében

Brém Zsuzsa